

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi tuloverolain 38 ja 39 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan tuloverolakia muutettavaksi siten, että maatalouden harjoittaja, yksityinen elinkeinonharjoittaja, kuolinpesä ja verotusyhtymän osakas voisivat valita verotuksessa yritystulon pääomatulo-osuudeksi 18 prosentin sijasta 10 prosenttia verovuotta edeltäneen verovuoden päättyessä maatalouteen tai elinkeinotoimintaan kuuluneesta

nettovarallisuudesta tai osakkaan yhtymävarallisuudesta. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Lakia sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 2001 toimitettavassa verotuksessa. Esitys liittyy vuoden 2001 lisätalousarvioon ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

PERUSTELUT

1. Nykytila

Maatalouden harjoittajan, yksityisen elinkeinonharjoittajan, kuolinpesän ja verotusyhtymän osakkaan maatalouden ja elinkeinotoiminnan tulos verotetaan osaksi pääomatulona ja osaksi ansiotulona. Pääomatulo-osuudesta maksetaan 29 prosentin pääomatulovero. Loppuosa verotetaan ansiotulona, jonka veroprosentti määräytyy verovelvollisen ansiotulojen kokonaismäärän perusteella.

Maatalouden tuloksen laskemisesta säädetään maatilatalouden tuloverolaissa (543/1967). Maatalouden tulos lasketaan vähentämällä maatalouden puhtaasta tulosta maataloudesta johtuneen velan korot sekä indeksi- ja kurssitappiot. Kun maatalouden tuloksesta vähennetään tuloverolain (1535/1992) 30 §:n 1 momentin nojalla aikaisempien verovuosien vahvistetut maatalouden tappiot, saadaan jaettava yritystulo, joka jaetaan maatalouden harjoittajan pääoma- ja ansiotuloksi.

Elinkeinotoiminnan tulolähteen tulos lasketaan elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) säännösten mukaan. Tuloverolain 30 §:n 1 momentin mukaan elinkeinotoiminnan tulos otetaan aikaisempien vuosien vahvistettujen tappioiden vähentämisen jälkeen huomioon jaettavana yritystulona yksityisen elinkeinonharjoittajan ansiotuloa ja pääomatuloa laskettaessa.

Maatalouden harjoittajan, yksityisen elin-

keinonharjoittajan ja kuolinpesän yritystulon jakamisesta pääoma- ja ansiotuloksi säädetään tuloverolain 38 §:ssä. Yritystulo jaetaan pääoma- ja ansiotulo-osuuksiin siten, että pääomatuloksi katsotaan 18 prosenttia maatalouteen tai elinkeinotoimintaan verovuotta edeltäneen verovuoden päättyessä kuuluneesta nettovarallisuudesta ja loppuosa verotetaan ansiotulona.

Jos molemmat puoliset ovat osallistuneet maatalouden, yksityisen liikkeen tai ammatin harjoittamiseen, saatu yritystulo jaetaan tuloverolain 14 §:n mukaan puolisoitten kesken. Jaettavan yritystulon ansiotulo-osuus jaetaan yrittäjäpuolisoiden kesken heidän työpanostensa suhteessa. Jaettavan yritystulon pääomatulo-osuus jaetaan puolisoitten kesken sen mukaan, missä suhteessa he omistavat toiminnan nettovarallisuutta.

Verotusyhtymä on kahden tai useamman henkilön muodostama yhteenliittymä, jonka tarkoituksena on kiinteistön viljely tai hallinta. Verotusyhtymä ei ole itsenäinen oikeussubjekti eikä erillinen verovelvollinen. Verotusyhtymälle vahvistetaan kuitenkin maatalouden puhdas tulo tai tappiollinen puhdas tulo, joka jaetaan osakkaille. Osakkaan osuudesta maatalouden puhtaaseen tuloon vähennetään hänen sellaiset korkomenonsa, jotka kohdistuvat yhtymän maatalouteen. Osuudesta puhtaaseen tuloon vähennetään lisäksi aikaisemmilta verovuosilta vahvistetut osakkaan maatalouden tappiot yhtymästä. Näin

saadaan verotusyhtymän osakkaan maatalouden tulos, joka katsotaan pääomatuloksi siihen määrään saakka, joka vastaa osakkaan yhtymävarallisuudelle laskettua 18 prosentin vuotuista tuottoa.

Siirryttäessä nykyiseen tuloverojärjestelmään vuonna 1993 yritystulo alettiin jakaa verotettavaksi osaksi ansiotulona ja osaksi pääomatulona. Yritystulon verottaminen osittain pääomatulona perustuu ajatukseen, jonka mukaan omaan yritykseen tehtyjä sijoituksia kohdeltaisiin verotuksessa tasavertaisesti muuhun kohteeseen tehtyjen sijoitusten kanssa. Yrityksestä saatu tulo verotetaan pääomatulona siltä osin kuin se voidaan katsoa yritykseen sijoitetun pääoman tuotoksi ja vastaa suurin piirtein sitä tuottoa, jonka vastaavalle sijoitukselle voisi saada muista kohteista. Loppuosa yritystulosta verotetaan ansiotulona. Muutoksella haluttiin myös kannustaa yrityksiä oman pääoman kasvattamiseen ja vakavaraisuuden parantamiseen, minkä vuoksi pääomatulo-osuus mitoitettiin vallitsevaan korkotasoon verrattuna jossain määrin korkeaksi.

Pääomatulo-osuudeksi säädettiin aluksi 15 prosenttia, jonka katsottiin olevan riittävä sisältääkseen myös korvauksen oman pääoman ehtoisen sijoituksen suuremmasta riskistä. Yleistä korkotasoa kuvaa esimerkiksi valtion obligaatiolainan korko, joka tuolloin oli 11—12 prosenttia.

Pääministeri Paavo Lipposen ensimmäisen hallituksen ohjelmassa (10.4.1995) asetettiin tavoitteeksi eri yritysmuotojen tasapuolisen verotuskohtelun edistäminen. Muussa kuin osakeyhtiömuodossa harjoitetun yritystoiminnan katsottiin olevan verotuksessa osakeyhtiöitä epäedullisemmassa asemassa, koska näillä verovelvollisilla ainakin osa yrityksessä pidätetystä voitosta tulee yleensä verotetuksi yrittäjän ansiotulona, kun taas osakeyhtiössä voidaan pidättää voittoa yhtiöverokannan mukaisella verotuksella. Tätä epäkohtaa tarkasteltiin valtiovarainministeriön asettamassa Pienyritysten verotuksen uudistamistyöryhmässä keväällä 1996 (VM 1996:7). Työryhmä teki ehdotuksen niin sanotusta laajennusrahastosta, joka olisi mahdollistanut tulon säästämisen yhtiöverokannalla myös muissa yrityksissä

kuin osakeyhtiöissä. Ehdotusta arvosteltiin kuitenkin voimakkaasti muun muassa monimutkaisuudesta ja siitä, että se olisi käytännössä hyödyttänyt vain pienehköä osaa yrityksistä. Tästä syystä työryhmän ehdotusta ei sellaisenaan toteutettu.

Laajennusrahastomallin sijasta maatalouden harjoittajien, yksityisten elinkeinonharjoittajien, kuolinpesän ja yhtymien tulorahoitusmahdollisuuksia päätettiin vahvistaa yritystulon pääomatulo-osuutta korottamalla.

Verovuodesta 1997 pääomatulo-osuudeksi säädettiin 18 prosenttia. Lisäksi pääomatulo-osuuden määrää korotettiin siten, että 30 prosenttia tilikauden päättymistä edeltäneiden 12 kuukauden aikana maksettujen palkkojen määrästä lisätään nettovarallisuuteen pääomatulo-osuutta laskettaessa.

Vastaavatyypinen eriytetty tuloverojärjestelmä on käytössä myös Ruotsissa ja Norjassa. Näissä maissa pääomatulo-osuusprosentti on sidottu korkotasoon ja se on laskenut korkotason alenemisen myötä. Ruotsissa yksityisen elinkeinonharjoittajan pääomatulo-osuus määritetään siten, että se on valtion pitkäaikaisen lainanoton korko lisätynä 5 prosentilla. Ruotsissa yksityisen elinkeinonharjoittajan verotuksessa yritystulosta katsottiin pääomatuloksi 9,38 prosenttia nettovarallisuudesta vuonna 2000. Vuonna 1993 vastaava pääomatulo-osuus oli 13,12 prosenttia. Myös Norjassa pääomatulo-osuuden laskemisessa käytettävä prosentti on sidottu yleiseen korkotasoon.

Suomen valtion obligaatiolainojen korkotaso on tällä hetkellä noin 5 prosenttia. Tähän nähden voimassa olevaa 18 prosentin pääomatulo-osuutta voidaan pitää verrattain korkeana.

Vaikka yritystulon korkea pääomatulo-osuus on useimmissa tapauksissa verovelvolliselle varsin edullinen, pääomatulo-osuuden korottaminen sekä ansio- ja pääomatuloverotuksen tason muutokset ovat kuitenkin johtaneet siihen, että joidenkin yrittäjien verotus muodostuu tällöin ankarammaksi kuin vastaavan tulotason palkansaajan verotus. Tällaisille yrittäjille olisi edullisempaa saada tulosta nykyistä suurempi osa verotetuksi ansiotulona.

Yritystulon verottaminen nykyistä suuremmassa määrin ansiotulona alentaisi erityisesti sellaisten yrittäjien verotusta, joilla on matala tulotaso. Kunnallisverotuksen perusvähennys ja ansiotulovähennys sekä valtionverotuksen verotettavan tulon 66 000 markan alaraja (vuonna 2001) johtavat siihen, että alhaisissa tuloluokissa ansiotulojen verotus on pääomatulojen verotusta keveämpää. Tätä vaikutusta ovat vahvistaneet muutaman viime vuoden aikana toteutetut ansiotuloverotuksen kevennykset sekä pääomatuloveron korotus 29 prosenttiin alkaen vuodesta 2000. Ansiotuloverotuksen vähennyksiä myönnettäessä ei oteta huomioon verovelvollisen saamia pääomatuloja. Vähennykset eivät siten määräydy koko yritystulon vaan pelkästään ansiotulon perusteella.

Maatalouden harjoittajien ja yksityisten elinkeinonharjoittajien verotuksellinen asema poikkeaa yhtiöiden verotuksesta. Maatalouden harjoittajalla ja yksityisellä elinkeinonharjoittajalla ei ole vastaavaa suunnittelumahdollisuutta kuin yhtiömuodossa harjoitetussa toiminnassa jakaa tuloa verotettavaksi osittain palkkana ja osittain yrityksen tulona verotuksellisesti edullisimmalla tavalla. Tämä johtuu siitä, että maatalouden harjoittajalla ja yksityisellä elinkeinonharjoittajalla ei ole mahdollisuutta maksaa itselleen palkkaa.

2. Ehdotetut muutokset

Valtioneuvosto on 21 päivänä joulukuuta 2000 osana maatalouden tukiratkaisua vuodelle 2001 tehnyt periaatepäätöksen verolainsäädännön muuttamisesta siten, että maatalousyrittäjien olisi mahdollista valita pääomatulon määräytymisperusteena olevaksi prosentiksi joko 18 prosenttia tai 10 prosenttia. Päätöksen mukaan pääomaverokannan nousun ja yleisen korkokannan muutosten vuoksi nykyisen pääomatulo-osuuden ei ole katsottava olevan yhteensopiva muuttuneiden olojen kanssa. Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti ehdotetaan tuloverolakia muutettavaksi siten, että maatalouden harjoittajat voisivat verotuksessa vaihtoehtoisesti valita pääomatulo-osuudeksi määrän, joka vastaa 10

prosentin vuotuista tuottoa verovuotta edeltäneen verovuoden päättyessä maatalouteen kuuluneesta nettovarallisuudesta. Alempi pääomatulo-osuus vastaisi myös nykyistä paremmin vallitsevaa korkotasoa sijoitetulle pääomalle saadusta laskennallisesta tuotosta. Koska myös yksityisillä elinkeinonharjoittajilla korkea pääomatulo-osuus saattaa vastaavalla tavalla johtaa ankarampaan verotukseen kuin sovellettaessa ehdotettua valinnaista pääomatulo-osuutta, pääomatulo-osuuden valintaoikeus ehdotetaan ulotettavaksi koskemaan myös yksityisiä elinkeinonharjoittajia.

Ehdotettu muutos koskisi maatalouden harjoittajia, yksityisiä elinkeinonharjoittajia, kuolinpesiä ja verotusyhtymän osakkaita. Elinkeinoyhtymissä korkea pääomatulo-osuus ei muodostu samanlaiseksi ongelmaksi kuin maatalouden harjoittajilla ja yksityisillä elinkeinonharjoittajilla, koska yhtymällä on mahdollisuus maksaa osakeyhtiön tavoin osakkaalleen palkkaa, joka verotetaan ansiotulona. Verotusyhtymissä palkan maksaminen osakkaalle ei verotusyhtymän luonteen vuoksi ole yleinen menettely. Pääomatulo-osuuden valintamahdollisuus yhtymissä tosin johtaa verotuksen toimittamisessa monimutkaiseen menettelyyn.

Tuloverolain 38 §:n 1 momenttiin lisättäisiin säännös, jonka mukaan yrittäjä tai yrittäjäpuolisot yhdessä voisivat vaatia, että pääomatulo-osuudeksi katsotaan määrä, joka vastaa elinkeinotoimintaan tai maatalouteen verovuotta edeltäneen verovuoden päättyessä kuuluneelle nettovarallisuudelle laskettua 10 prosentin vuotuista tuottoa. Tuloverolain 39 §:n 1 momentissa säädettäisiin verotusyhtymän osakkaalle vastaava mahdollisuus vaatia, että pääomatulo-osuuden määräksi katsottaisiin 10 prosenttia. Vaatimus olisi verovuosiskohtainen. Jos verovelvollinen on verovuonna aloittanut elinkeinotoiminnan tai maatalouden harjoittamisen, 10 prosentin vuotuista tuottoa vastaava pääomatulo-osuus laskettaisiin elinkeinotoimintaan tai maatalouteen verovuoden päättyessä kuuluvan nettovarallisuuden perusteella. Jaettavan yritystulon pääomatulo-osuuden

määrä laskettaisiin erikseen maatalouden nettovarallisuutta vastaavaksi ja erikseen elinkeinotoiminnan nettovarallisuutta vastaavaksi. Yrittäjä voisi tehdä maatalouden ja elinkeinotoiminnan osalta eri valinnan pääomatulo-osuuden määräytymisestä.

Jos yrittäjä harjoittaa sekä maataloutta että elinkeinotoimintaa, hänen tekemänsä vaatimus yritystulon pääomatulo-osuuden määräytymisestä 10 prosentin mukaan voisi koskea joko maatalouden jaettavaa yritystuloa tai elinkeinotoiminnan jaettavaa yritystuloa tai molempia. Siten yrittäjä voisi vaatia pääomatulo-osuuden laskemista esimerkiksi pelkästään maatalouden osalta 10 prosentin mukaan, jolloin elinkeinotoiminnan osalta yritystulon pääomatulo-osuus määräytyisi 18 prosentin mukaan nettovarallisuudesta.

Koska yrittäjäpuolisoiden jaettavan yritystulon pääomatulo-osuus jaetaan puolisoiden kesken, molempien puolisoiden pääomatulo-osuuden määräytymisprosentin on oltava sama. Yrittäjäpuolisoiden verotuksessa 10 prosentin pääomatulo-osuutta voitaisiin soveltaa ainoastaan, jos he tekevät tätä koskevan vaatimuksen yhteisesti. Jos puoliset esimerkiksi vaativat, että yhdessä harjoitetun elinkeinotoiminnan pääomatulo määräytyisi 10 prosentin mukaan, molempien puolisoiden harjoittaman elinkeinotoiminnan osalta yritystulon pääomatulo-osuus määräytyisi 10 prosentin mukaisesti nettovarallisuudesta. Jos sen sijaan vain toinen yrittäjäpuolisista tekee vaatimuksen 10 prosentin pääomatulo-osuuden määräytymisprosentista, molempien puolisoiden jaettavan yritystulon pääomatulo-osuuden määräksi katsottaisiin 18 prosenttia.

Vaatimus olisi esitettävä ennen verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä. Jollei vaatimusta tehdä, yritystulon pääomatulo-osuus määräytyisi 18 prosentin mukaan.

3. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Valtiovarainministeriössä tehdyn arvion mukaan ehdotettu muutos vähentäisi verotuottoa vuosittain noin 45 miljoonaa markkaa, jos

verovelvolliset valitsevat itselleen edullisimman vaihtoehdon. Valtion tuloveron tuotto alenisi runsaat 135 miljoonaa markkaa, kuntien verotulo kasvaisi noin 79 miljoonaa markkaa, Kansaneläkelaitoksen 7 miljoonaa markkaa ja kirkollisveron saajien 6 miljoonaa markkaa.

Esityksen arvioidaan lieventävän noin 73 000 verovelvollisen verotusta. Heistä noin 45 000 on maatalousyrittäjiä tai verotusyhtymän osakkaita ja noin 28 000 yksityisiä elinkeinonharjoittajia.

Valtiovarainministeriön laskelmien perusteella suurimmalla osalla verovelvollisista vero alenisi enintään 500 markkaa vuodessa. Yksittäistapauksissa veron alentuminen voisi kuitenkin olla yli 6 000 markkaa.

4. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä. Asiaa valmisteltaessa on kuultu Verohallitusta, Keskuskauppakamaria, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK r.y:tä, Svenska lantbruksproducenternas centralförbund r.f:iä, Suomen Yrittäjät r.y:tä sekä Teollisuuden ja Työntantajain Keskusliittoa. Esitetyt kannanotot on mahdollisuuksien mukaan otettu huomioon esitystä laadittaessa.

5. Riippuvuus muista esityksistä

Esitys liittyy valtion vuoden 2001 lisätalous-arvioesitykseen.

6. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Lakia sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 2001 toimitettavassa verotuksessa.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Lakiehdotus

Laki

tuloverolain 38 ja 39 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 38 §:n 1 momentti ja 39 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1126/1996, seuraavasti:

38 §

Jaettavan yritystulon pääomatulo-osuus

Edellä 30 §:ssä tarkoitettu jaettava yritystulo katsotaan pääomatuloksi siihen määrään saakka, joka vastaa elinkeinotoimintaan tai maatalouteen verovuotta edeltäneen verovuoden päättyessä kuuluneelle nettovarallisuudelle laskettua 18 prosentin vuotuista tuottoa. Verovelvollisen tai yrittäjäpuolisoiden ennen verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä tekemästä vaatimuksesta jaettavan yritystulon pääomatulo-osuudeksi katsotaan kuitenkin 10 prosentin vuotuista tuottoa vastaava määrä. Jos verovelvollinen on verovuonna aloittanut elinkeinotoiminnan tai maatalouden harjoittamisen, pääomatulo-osuus lasketaan elinkeinotoimintaan tai maatalouteen verovuoden päättyessä kuuluvan nettovarallisuuden perusteella.

39 §

Verotusyhtymän osakkaan tulo-osuuden pääomatulo-osuus

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän osuus verotusyhtymän maatalouden puhtaasta tulosta, josta on vähennetty osakkaan yhtymän maatalouteen kohdistuvat korkomenot ja aikaisemmilta verovuosilta vahvistetut osakkaan maatalouden tappiot yhtymästä, katsotaan pääomatuloksi siihen määrään saakka, joka vastaa osakkaan yhtymävarallisuudelle laskettua 18 prosentin vuotuista tuottoa. Osakkaan ennen verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä tekemästä vaatimuksesta pääomatulo-osuudeksi katsotaan kuitenkin 10 prosentin vuotuista tuottoa vastaava määrä.

 Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 2001. Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2001 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 27 päivänä huhtikuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

Laki

tuloverolain 38 ja 39 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 38 §:n 1 momentti ja 39 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1126/1996, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

38 §

38 §

Jaettavan yritystulon pääomatulo-osuus

Jaettavan yritystulon pääomatulo-osuus

Edellä 30 §:ssä tarkoitettu jaettava yritystulo katsotaan pääomatuloksi siihen määrään saakka, joka vastaa elinkeinotoimintaan tai maatalouteen verovuotta edeltäneen verovuoden päättyessä kuuluneelle nettovarallisuudelle laskettua 18 prosentin vuotuista tuottoa. Jos verovelvollinen on verovuonna aloittanut elinkeinotoiminnan tai maatalouden harjoittamisen, pääomatulo-osuus lasketaan elinkeinotoimintaan tai maatalouteen verovuoden päättyessä kuuluvan nettovarallisuuden perusteella.

Edellä 30 §:ssä tarkoitettu jaettava yritystulo katsotaan pääomatuloksi siihen määrään saakka, joka vastaa elinkeinotoimintaan tai maatalouteen verovuotta edeltäneen verovuoden päättyessä kuuluneelle nettovarallisuudelle laskettua 18 prosentin vuotuista tuottoa. *Verovelvollisen tai yrittäjäpuolisoiden ennen verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä tekemästä vaatimuksesta jaettavan yritystulon pääomatulo-osuudeksi katsotaan kuitenkin 10 prosentin vuotuista tuottoa vastaava määrä.* Jos verovelvollinen on verovuonna aloittanut elinkeinotoiminnan tai maatalouden harjoittamisen, pääomatulo-osuus lasketaan elinkeinotoimintaan tai maatalouteen verovuoden päättyessä kuuluvan nettovarallisuuden perusteella.

39 §

39 §

Verotusyhtymän osakkaan tulo-osuuden pääomatulo-osuus

Verotusyhtymän osakkaan tulo-osuuden pääomatulo-osuus

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän osuus verotusyhtymän maatalouden puhtaasta tulosta, josta on vähennetty osakkaan yhtymän maatalouteen kohdistuvat korkomenot ja aikaisemmilta verovuosilta vahvistetut osakkaan maatalouden tappiot yhtymästä, katsotaan pääomatuloksi siihen määrään saakka, joka vastaa osakkaan yhtymävarallisuudelle laskettua 18 prosentin

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän osuus verotusyhtymän maatalouden puhtaasta tulosta, josta on vähennetty osakkaan yhtymän maatalouteen kohdistuvat korkomenot ja aikaisemmilta verovuosilta vahvistetut osakkaan maatalouden tappiot yhtymästä, katsotaan pääomatuloksi siihen määrään saakka, joka vastaa osakkaan yhtymävarallisuudelle laskettua 18 prosentin

Voimassa oleva laki

vuotuista tuottoa.

Ehdotus

vuotuista tuottoa. Osakkaan ennen verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä tekemästä vaatimuksesta pääomatulo-osuudeksi katsotaan kuitenkin 10 prosentin vuotuista tuottoa vastaava määrä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 2001. Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2001 toimitettavassa verotuksessa.
